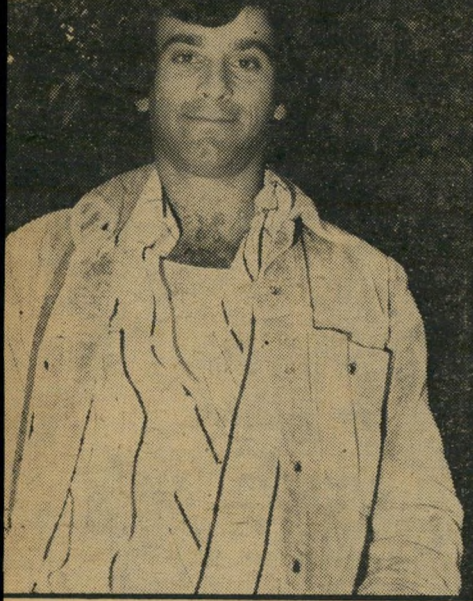

דחיפות וקללות במיזון הכנסת

בתקריט בין שני כתבים פרלמנטריים

מישפט שהגישה מדינת ישראל נגד צביה ביצור, שבו היא מאשמת בתקיפת בעלה. באחד הימים נודע דבר קיומו של מישפט זה לכתבת ידיעות אחרונות בירושלים, ריבי תבורי. ריבי היפה היא דמות המורכרת בכנסת בזכות עצמה. עד למהפך הפוליטי שימשה הצעירה הבלונדית כעוזרת אישית למי שכהן או כשרהעבודה, משה ברעם. אפשר היה לפגוש אותה כשהיא מלווה את השר שלה בכנסת לפי חות שלושה ימים בשבוע. קשר נוסף של ריבי עם הכנסת הוא באמצעות בעלה, אבנר תבורי, מי שכהן באותה תקופה ככתב הפרלמנטרי של שידורי ישראל בכנסת.

אחרי המהפך השתנו כמה דברים במישפחת תבורי. ביניהם, גם תפקידי שני בנייהוג. ריבי עזבה את משרדהעבודה והחלה עובדת ככתבת בתיהמישפט של ידיעות אחרונות בירושלים. בעלה, אבנר,

עם הכתב הפרלמנטרי מסייעים להוציא גם ח"כים נשכחים מתהומות השיכחה. לי עיתים מזומנות נוסע ביצור גם לחו"ל, ככתב מלווה של מישלחות פרלמנטריות.

„לא לפגוע בקולגה“

כ אשר ביקשה מערכת מעריב להוסיף כתב למישפן הכנסת, כפי שרעשו יומונים אחרים, במטרה להקל מעל עומס העבודה של הכתבים הפרלמנטריים שלהם, התנגד לכך ביצור בתוקף. „אני אכסה את הכל“ הודיע לאנשי מערכת. הכנסת נותרה האחווה הפרטית של יהושע ביצור במעריב.

אלא שאזעקת המישטרה לביתו לפנות בוקר לא נגעה כלל ליחסיו של ביצור עם המערכת שלו או הכנסת. היא היתה

יהושע ביצור

אבנר תבורי

ביצור בבלתי נאמר

רונות בירושלים. הדובר ביקש לשוחח עם ריבי. היה זה יהושע ביצור, על פי עדותן של ריבי ושל מזכירת המערכת, שהאזינה לשיחה, פרץ ביצור על ריבי בשטף של קללות וגידופים.

„נדהמת“, סיפרה ריבי לאחר מכן, „לא ידעתי מה לעשות. לא האמנתי שעתונאי, ועוד כתב פרלמנטרי, מסוגל לדבר בצורה כזאת.“ ראש מערכת ירושלים של ידיעות אחרונות, צבי קסלר, שראה את הכתבת שלו עומדת לפרוץ בבכי, נטל לידיו את האפרקסט ואמר לכתב העיתון המתחרה: „ביצור, מה אתה רוצה? שנכניס תיקון טעות ונכתוב את השם המלא שלך?“ מייד אחר כך טרק את הטלפון באוזני ביצור.

כעבור ימים אחדים בא המשך לפרשה. ריבי ביקרה בבית המישפט, שם היא שררה מדי יום לצורכי עבודתה. היא נתקלה שם ביהושע ביצור, שבא להשתתף באחת הישיבות של המישפט המתנהל נגד אשתו, כשהבחין בריבי במסדרון בית המישפט, פרץ ביצור כלפיה במבול מחודש של חרפות ועלבונות.

ריבי ביקשה להסתלק מהמקום, אולם ביצור רדף אחריה לאורך המיסדרונות כשר בפיו הגידופים: „...גנבת... עיתונאית צהור בה...“ ועוד כינויים גסים ומעליבים בי לשון השוק.

„לא לעבור בשתיקה!“

באותו ערב סיפרה ריבי לבעלה על התקרית שהיתה לה עם ביצור. אבנר החליט לשוחח עם ביצור כגבר עם גבר, ולבקש ממנו להרפות מאשתו ולחדול לרדוף אותה. אז, כאשר פנה אל ביצור בכנסת, נערכו הסציונות שהסעירו את המישפן.

עתה החליטה ריבי תבורי שלא לעבור בשתיקה על התנפלויותיו של ביצור. „אני פוחדת עכשיו ללכת לבית המישפט“, הסיירה בירה. „אני לא רגילה שצועקים עלי, ובעיקר כשלא מגיע לי. כל מה שעשיתי היה להימנע מלפרסם את השם של ביצור, וזו התודה שאני מקבלת ממנו!“ ריבי פנתה במכתבתלונה חריף אל ועדת האתיקה של אגודת העיתונאים בירושלים, ויהושע ביצור עומד להיקרא לכירור. בנוסף שלחה ריבי מיכתב לביצור מעורר רדיין ירושלמי ובו הוא מזהיר כי אם ימשיך לרדוף את ריבי תבורי הוא ימצא עצמו מעורב במישפט נוסף, הפעם מישפט שתגיש ריבי נגדו.

עזב את הרדיו והפך כתב פרלמנטרי באותו הצהרון שבו עובדת אשתו.

כאשר הופנתה תשומת ליבה של ריבי (הנוהגת לחתום בעיתונה בשם ת. ריבי) לתיק ה„מעניין“ של מישפחת ביצור, היא לא חשבה כלל לכתוב על מה שהתגלה בו. „אני לא רוצה לכתוב על קולגות“, אמרה. אולם כשהגיעה למישרד המערכת הירושלמית של עיתונה וסיפרה את תוכן התיק של ביצור, כסיפור רכילות משעשע, קיבלה הוראה לדווח על המישפט. ריבי החליטה בכל זאת שלא לפגוע ב„חבר למיקצוע. היא כתבה על הפרשה מבלי לנקוב בשמות המעורבים בה. כדי למנוע כל אפשרות זיהוי של מישפחת ביצור, תיארה את הבעל כ„בעל מיקצוע חופשי“ בלבד.

שטף

של קללות

ביום פירסום הכתבה האנונימית הגיע טלפון למישרד מערכת ידיעות אחרונות

קשורה ביחסיו עם אשתו, צביה, שהיא פקידה בכירה במישרדהתיירות. באוזני שני השוטרים שהתייצבו בביתו, לקריאתו, התלונן ביצור כי אשתו נטלה מגף, והלמה בו נמרצות באברים רגישים בגופו.

תכופות מאד נקראים אנשי המישטרה להתערב בסיכוסים מישפחתיים הפורצים בין בעל לאשתו. אלא שהפעם היה זה מיקרה חריג גם לגביהם. הפעם הם ניצבו בפני עיתונאי מוכר וידוע ובפני אשתו, שהיא פקידה ממשלתית בכירה. הפעם גם לא היה זה המחזה הרגיל שבו מתלוננת האשה על כך שבעלה מכה אותה. להיפך: הבעל התלונן על שאשתו היכתה אותו.

במצבים מעין אלה מנסים אנשי המישטרה בדרך כלל לפייס בין בני הנוג, ולהשכיך שלום בית. אלא שהפעם סרב המתלונן לוותר. ביצור, שהציג את עצמו בפני השוטרים כעיתונאי, תבע מהם לרשום את תלונתו ולפתוח נגד אשתו תיק פלילי. עקשנותו נשאה פרי. בימים אלה מתנהל בבית מישפט השלום בירושלים

חכריי הכנסת וסגר עובדי מישפן הר כנסת, רגילים כבר למהומות הצעקי גיות הפורצות מדי פעם באולם המליאה. אולם מחזה של גידופים וצעקות המתחולל דווקא במיזון הכנסת ובמיסדרונותיה, הוא מאורע יוצא דופן בהחלט.

מחזה זה אירע לא מכבר, כאשר פרץ במיזון הכנסת קרב של גידופים וחרפות. הייחוד שבו היה גם בכך שהוא לא ניטש בין שני ח"כים ממפלגות יריבות או בעלי עמדה פוליטית שונה, אלא בין שני כתבים פרלמנטריים המכסים את המתרחש בכנסת.

שני הניצים היו שני נציגי עיתוני הערב במישפן הכנסת: סופרו של מעריב יהושע ביצור, והכתב הפרלמנטרי של ידיעות אחרונות אבנר תבורי. נושא הר מחלוקת ביניהם לא היה כעיתונאי, או תחרות על דיווח מהמתרחש בין כותלי הבית. אלה מחברי הכנסת שהתקרבו אל השניים די כדי לשמוע את חילופי המלמאות ביניהם, יכלו להבין מייד כי מדובר בנושא אישי. „אשתך...“ צעק יהושע בייצור לעבר תבורי, כשהוא מכנה את אשתו בכינויים שאין הניר סובלם.

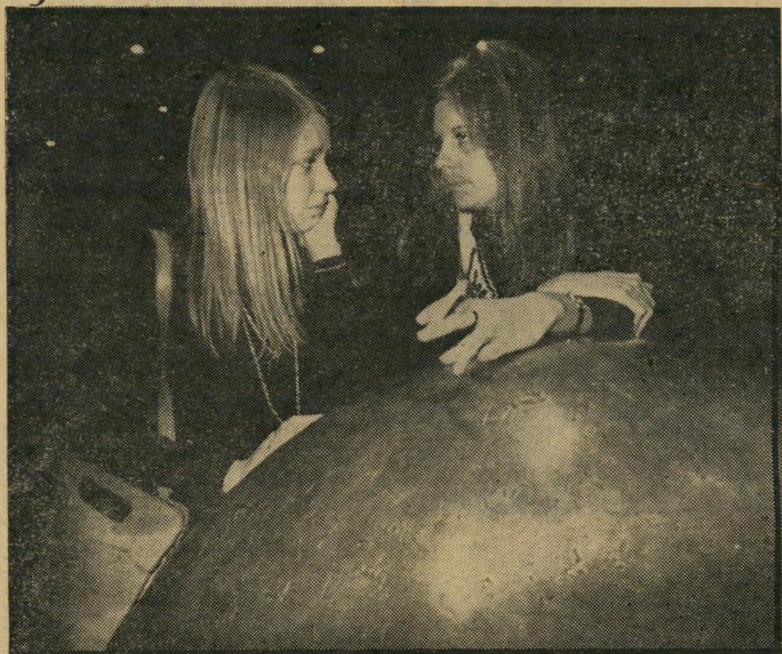
תבורי לא נשאר חייב. „נו, אם כך או בוא נדבר על אשתך... במה היא היכתה אותך, במגף או בפאנטופלע?“

היה זה רק אפילוג לסציונה לוהטת עוד יותר, שנמשכה בחדרהעיתונות של מישפן הכנסת המכופתר. שם אפשר היה להבחין, כי נוסף על חילופי הגידופים והקללות הבלתי פרלמנטריות בין שני הכתבים, ניסה אבנר תבורי גם לאחוז בורר עו של ביצור. ביצור, הקשיש מתבורי בהרבה שנים טובות, דחף אותו מעליו דחיפה עזה.

תחילתה של המריבה הגדולה בין שני הכתבים הפרלמנטרים היתה כמה שבועות קודם לכן. באחד הלילות הזעיק יהושע ביצור, בשעה שלוש לפנות בוקר, את אנשי מישטרת ירושלים לביתו.

ביצור, אחד הכתבים הפרלמנטריים ביי תר במדינה, איש מעריב, נוהג לבוא ל מישפן הכנסת מדי יום שבו מתקיימת שם ישיבת המליאה. הוא עובר על הפרוטוקולים של נאומי הח"כים, משוחח במיזון נון עם חברי הכנסת המשחרים לפיתהו של הכתב, וממלא עמודים שלמים בעיתונו בדיווחים מישפחות הכנסת, דינו ועדותיה ועד לסיפורי רכילות מיזון הכנסת.

בעיני רבים נחשב ביצור כמוסד בפני עצמו בכנסת. כולם מכירים אותו. חברי כנסת מסתודדים עימו. ככלות הכל, הוא מייצג עיתון חשוב ונפוץ. יחסים טובים

ריבי תבורי (משמאל) עם העיתונאית סמדר פרי. „אני לא רגילה שצועקים עלי“